

Rade Krstič

Smrt se je nasmehnila

1.

Ne vem,
kako naj
izvedem samomor.

Prizadet sem.

Že toliko
ljudi

me je razočaralo.

Iščem rešitev.
Dogajajo se mi
nenavadne stvari.

Nekje je skrit dragulj,
pri katerem ne opazim
življenjskega smisla.

Na koncu
se bom poslovil
od te nevzdržne napetosti.

Priklenil se bom
in veriga bo tista,
ki me bo pokončala za vedno.

2.

Ovrednoteno je vse,
kar me boli.

Veliko trpljenja
je izrisanega
v moji duši.

Pričakujem odrešitev.
A je ni nikjer.

Človeštvo izrisuje
svoje poslanstvo
skozi

didaskalije
vzrokov
presežnosti
smisla.

Obrazi smrti
so vsepovsod.

Skrivnosti neizrečenega
podajajo težave
neenakomerno.

3.

Srce me boli.
Duša me boli.
telo me boli.

Bolečine
se množijo.

Pripravljam se
na konec sveta.

Pripravljam se
na konec življenja.

Ne vem, kako bom vzdržal.
Ne vem, kam me bo popeljala
naslednja izkušnja.

Nekje v svetlobi
je izrisana

nedoslednost
komaj izrekljivega.

Ljudje
počasi oblikujejo
vrednote življenja.

Tudi o tem
bi se dalo

na dolgo in široko
razpravljati.

4.

To je konec.
To je zadnje dejanje.

Predstava se je končala.
Zastor se je spustil.
Igralci

so zapustili
svoje prostore.

Obiskovalci so odšli.

Kje so tu cvetovi smisla?

Nekoč se zgodi,
da nekdo umre.

Pričakujemo,
da se bo vrnil
na drugačen način.

A žalost
je tako globoka
da si solze žalujočih
ne morejo izbrati
zadovoljivih

presledkov oči,
v katerih bi napojile

najgloblje tolmane
prizadetih duš.

5.

Obelisk
ob vznožju sveta.

Ljubezen
je zamolčana.

Pritiski življenja
so neznosni.

Drevesa rastejo
in se ne zmenijo
za višine vesolja.

Mesta so zapuščena.
Ljudje so odtujeni.
Stvari pešajo.

Kaj bo?
Kje bo?
Zakaj bo?

Trenutki tišine
uprizarjajo

izpovedi
molčečnosti.

Vse se dogaja
po skrivnostnem
načrtu mišljenja.

Bog
je izpodrinil
stvarstvo

na sam začetek
bolečine.

6.

Tišina
je prišla
tako nenadoma.

Zrak se je ustavil.

Iz dreves so pognale krošnje.
Neki starec se je zgrudil.
Nikogar ni bilo zraven,
da bi mu pomagal.

Smrt se je nasmehnila.
Toda to je kruto.
Ni pošteno.

Prižgal sem svečo.
Morda se bo

v nekem naslednjem življenju
zaiskrila svetloba prдавne pomladi.

Morda bodo bogovi
s težavo odgovorili

na najtežja vprašanja življenja.